

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE DI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

ANULU L.

N° 39.

Vineri, 20 Februarie (4 Martie).

1887.

Brașov, 19 Februarie 1887.

Greutățile cele mari, cu care au să lupte popoarele din Transilvania și Țera unghurească pe toate terenele, au ajuns a nu mai pute fi suportate, nici chiar de poporul maghiar. Și se nu uităm că acesta este în toate privințele mai ocrotit și mai privilegiat, pe când popoarele nemaghiare n'au să lupte numai cu o administrație vitregă și cu o justiție părtinitoare, ci și cu persecuțiunile pe tărâmul dezvoltării lor culturale naționale, cu hidra maghiarizării și Dumneșu și stăpânirea unghurească mai scie cu câte neajunsuri.

Nu e mirare, decât o asemenea stare miserabilă, care a adus popoarele de aci la sapă de lemn și prin urmare la desperare, provacă emigrarea în masă a locuitorilor din diferite părți ale țării de sub oblăduirea unghurească.

Deșertarea țării de locuitori a spărită chiar și pe Unguri, cari își vedu împuținându-li-se repede numărul în Ungaria de nord și în părțile secucice ale Ardealului.

În cameră deputatul Nendvich a adresat guvernului o interpelare în privința emigrărilor din Ungaria de nord, ăr în ședința societății geografice din Pesta, Hanusz a vorbit despre emigrarea Sécuilor în România. Nici vorbă, că lucrul are să se mărginească la atât, pentru că emigrările nu se împedecă nici cu șovinismul din cameră și din afară de ea, nici cu gendarmeria d-lui Tisza, nici cu vorbirile din adunările „învățaților.”

Unde e sărăcia și miseria, unde tobele esecutorilor de dare n'au odihnă, unde persecuțiunile și nedreptățile sunt nesfârșite, acolo nu va pute fi împedecată emigrarea.

Și cestiunea e cu atât mai îngrijitoare pentru stăpânirea unghurească, cu cât emigrăză în cea mai mare parte poporul unghuresc.

Ce îi folosesc poporului unghuresc șovinismul jidano-maghiar, ce îi folosesc Kulturegyletul cu banchetele lui, când el n'are pârea de toate dăile; ce îi folosesc poporul unghuresc, că se aduc Ciangăii din Bucovina și se cheltuesc două milioane florini pentru constituirea lor într-o comună, pe când de altă parte părăsesc țera sute și mii de familii, pentru ca să-și caute pânea de toate dăile și să scape de tristul și nesfârșitul sunet al tobelor esecutorilor!

Intr'unul din numerii anului trecut al foicei noastre am adus o listă de multe dări, sub greutatea cărora gem popoarele, mai ales cele nemaghiare, în „fericitul” stat ungar. Ați voim a ilustra starea desperată în care a adus stăpânirea unghurească poporul prin povara dărilor, și vom aduce numai un exemplu ce ni l'a dat deputatul Hoitsy cu ocaziunea desbaterii bugetului ministerului de finanțe. El a studiat economia micilor țărani și a aflat că de exemplu în Gyoma (Ungaria) o proprietate de 8¹/₂ jugere pământ agricol, 1¹/₂ jugere livade, 6 jugere pășune, plătesc dare 73 fl. 6 cr. pe când toate veniturile ei brute fac 160 fl., prin urmare 86 fl. 40 cr. câștig curat. Din acești 86 fl. 40 cr. proprietarul trebuie să trăiască, să-și țină în stare bună casa și economia. În alte comune e și mai rău. Pe lângă acesta statul supune dărei o la de fiert, pipa de tun, lampa de petrol a țaranului. Dăr când anul e rău? Bietul țaran trebuie să facă datorii și de sigur se ruinează. Ce să facă sârmanul, când din venitul de 99 fl. plătesc statului 97 fl.? Negreșit că emigrăză în America, în România sau în alte țări.

Și ce a răspuns ministrul Tisza la aceasta? A zis că mulțămesc lui Dumneșu, că în Bekes trăiesc încă mai bine țărani ca în alte părți.

Acum își pôte închipui omul, cum trăiesc țărani în alte părți, decât după cele citate de deputatul Nendvich țărani din Bekes trăiesc mai bine ca ori unde și încă — după cum a adus ministrul Tisza — chiar mai bine decât țărani aflați într-o analogă situație în orice stat al Europei!!!

Ei bine, d-lui Tisza e desmintit chiar de o foia unghurească din Cluj, care aduce ca exemplu regatul vecin România.

Acastă foia ocupându-se cu desbaterile de deunăzi din camera din Pesta, privitoare la încheierea convenției comerciale cu România, se pronunță contra convenției, pentru că guvernul unghuresc nu e conșiu de ținta sa, nu face nimic pentru industria ardeleană, nu sunt bani pentru întreprinderi, guvernul nu are nici o grijă, aparatul justiției merge foarte greoi, administrația e rea și trecându la dările din România, „Ellezék” încheia:

„România lucrează altfel. Etă ce progresiune are acolo darea de pământ: 6 procente plătesc după venitul curat cel ce-și cultivă însuși pământul, 8 procente ce-lu care și-lu arândeză der locuesc în țară, 15 procente ce-lu care și-și îngrijesc singur de economie der locuesc în streinătate, 22 procente celu care locuesc în streinătate și și-a arândat pământul. Apoi spitalele sunt gratis, bine provădute pentru fiecare. Școala populară e gratis. Interese pe capitalul imprumutat nu se acordă, decât debitorul e țaran. Țaranului nu i este permis să-și vândă proprietatea. Soldatul care și-a făcut serviciul primește gratis pământ.

Când lucrurile stau astfel, de ce i cuprinde pe șovinisti spaima de multe emigrări? De ce nu caută să scadă dările, să mai împuțineze esecutorii de dare, să facă o justiție dreaptă și administrație bună, să înceteze cu maghiarizarea prin Kulturegyleturi și prin înființarea de școle de stat în ținuturi nemaghiare? De ce nu se face locuitorii ori posibil să trăiască mai lesnicos, ca să rămâie în patriă, ăr nu se ia lumea în cap?

Sufere acum stăpânirea unghurească consecințele risipei, destrăbălării și pornirilor ei șoviniste!

Comunele române și politica de Maghiarizare.

Sănmihaiul de Câmpia, 19 Februarie 1887.

A trecut de bine. Elementul românesc din această patriă nu mai pôte nutri nici speranța, că stăpânii dăile vor țină cont vreodată mai mult de interesele lui. Românul se vede tractat și persecutat aici ca un paria....

Alătura cu comunele neromâne, au și comunele românesce după lege dreptul, ca afacerile lor interne să și-le conducă de sine prin organe alese de ele și din sinul lor. Prin acesta țaranul român mai avea ceva mângăere, căci baremi cu cei de acasă, din comuna născerei sale, se mai pôte înțelege în limba lui românescă.

Astăzi însă și acest drept nu se răpesc.

Pe primarul comunal la noi nu-lu mai alegem contribuabilii, cum stă scris în lege, ci fisolgăbirul, care după arbitriu propune ca candidat pentru ocuparea acestui post câte un singur individ și totdeauna — decât se află numai la îndemână, ori chiar și importându-l de aiea — ne pune pe gât câte un Ungur pintenat. Spre ilustrarea acestora voiu aduce câteva cazuri întemperate în cercul pretorial al Ormenișului de Câmpia.

În Stupini, comună pur românescă, fără nici o limbă străină — cu excepțiunea a doi Evrei — de câteva săptămâni funcționează ca primar comunal un Maghiar, făcut ăr nu născut, cu numele *Tauffer*. Cine este acest Tauffer și de unde a pripășit pe aci, nu știu, știu însă că locuesc în hotarul comunei, departe de sat și țină în arândă un domeniu. Pe această venitură străină d. fisolgăbiru nu s'a genat a-lu pro-

pune Stupinenilor de primar, cu tôte că § 76 din legea comunală, art. XXII din 1886, dice expres: primarul ales este obligat ca în decursul întreg al funcțiunii sale să locuescă în comună.

Tot așa s'a întemplat și în comunele învecinate: Chiciud, Cibulcut, Budatelecu, c'ună cuvânt pretutindenea pe unde a fost lipsă a se restaura oficiile de primari. D-lu fisolgăbiru n'a conces că contribuabilii să-și alegă oficialii săi comunalii, ci și-a însușit dreptul a propune însuși, firesc, câte un client de al său, deși § 68 din amintita lege comunală dice: în comunele mici pe jude etc. lă alege publicul alegător.

E drept, că § 77 din aceeași lege dice, că dreptul de-a candida la oficiul de primar ilu are preterele respective președintele sedilui, dăr totu acelu paragraf ptu. 4-lea dice și aceea, că la fiecare post sunt a se candida cel puțin 3 indiviți, dela care regulă nu mai atunci se pôte face abatere, când „pentru respectivul oficiu n'au recurs 3 indiviți, cari ar fi putut fi candidați.”

Că în comunele amintite mai sus au fost mai mulți concurenți, ori nu, nu știu, au putut să nu fiă, *nepublicându-se vacanța*, casul caracteristic însă întemplat la 7 Februarie a. c. aci în Sănmihaiul de Câmpia e destul de elocvent. Etă-lu:

În 20 Ianuarie a. c. d. fisolgăbiru veni în această comună, dăr fără să-și fi făcut cuiva cunoscută baremi cu 24 ore mai înainte venirea sa, și provocă numai decât pe că-i va membrii din reprezentanța comunală, să meargă la casa satului, unde între altele propuse și alegerea de lipsă a membrilor din reprezentanță. Facându-lu însă cineva atent, că nu este nici cine să alegă și nici pe cine să alegă, nefiind prezenți decât 5—6 omeni, a sistat totu lucrul dicându, că nici n'a venit pentru așa ceva, ci a propus numai în speranță, că dora se va pute îndeplini. Cu acestea s'a depărtat din comună, făcându totodată cunoscut, că cel mult în două săptămâni va veni de nou, și pentru alegerea de jude, căci cel de mai înainte și-a dat dimisiunea.

Și în adevăr, la 6 Februarie a. c. se și face cunoscut, că în 7 Februarie are să vină în comună d. fisolgăbiru, ceea ce s'a și întemplat. Adunându-se acum reprezentanța comunală și mai mulți omeni la casa satului se și purcede la alegere și încă mai întâiu la alegerea de primar, propunându d. fisolgăbiru doi candidați: un Maghiar și un Român renegat. Un membru din reprezentanță însă în sensul §-lui 78 din legea comunală pretinde, ca mai întâiu să se alegă membrii din comitetul de ore-ce dela ultima restaurare au trecut deja trei ani, d. fisolgăbiru însă n'a conces această, ci insistă și mai departe pentru alegerea de primar. Așa stându tréba, membrul de mai sus pretinse în fine, ca în sensul §-lui 77 din aceeași lege să propună trei candidați, de ore-ce între concurenți se află 3 indiviți, cari pot fi candidați. Despotul fisolgăbiru nici acesta n'a voit, dicându că nu vré și voința sa nu e obligat a și-o motiva înaintea nimănui. Poporul, îngreșat de atăta purtare arbitrară și de călcarea atât de fățișă a celor mai clare și mai recente legi, protestându fără rezultat, s'a depărtat la ale sale. Cu tôte acestea, alegerea prin votarea 5—6 inși, între cari și doi Români, încă inteligenți, s'a îndeplinit, ales fiind de jude un Br. Toroczky Iozsef.

Contra acestei alegeri ilegale s'a făcut recurs în speranță, că decât mai există dreptate alegerea se va anula, de nu cunva mai este un paragraf. ca § 77 din desu amintita lege comunală, care se-i absolve și de obligațiunea a-și motiva desconsiderarea legilor făcute de ei inșiși.

Nu pot lăsa neamintită cu această ocaziune regretabila împrejurare, că cei 7—8 inteligenți români — cu excepțiunea a 3 inși, cari prin căsătorii s'au înstrăinat de nemul din care se trag, până acum totdeauna au fost la înălțimea chiamării lor acum însă cu durere spun, că au dat probe de mare slăbiciune. Nu vreau să amintesc de atitudinea preoților noștri față cu aceste batjocuriri ale fisolgăbirului, lasu pe s'ă-care să-și dea semă despre faptele sale în conștiința sa. —

Creditul extraordinar.

Delegațiunile s'au deschisă, după cum s'a anunțat, în 1 Martie a. c. în Peșta. Încă în prima ședință a prezentat ministrul de externe Kalnoky proiectul guvernului pentru încuviințarea unui credit extraordinar de 52½ milioane florini pentru pregătiri militare. Ministrul de război nu spune în acel proiect, ce s'a procurat și ce se va mai procura pentru armată, nici nu specifică cheltuielile, ci se mărginește numai a accentua pe scurt necesitatea de a lua precauțiuni „pentru susținerea păcii” și a se lua de cu vreme măsurile de lipsă pentru ca monarhia să nu fiă surprinsă de evenimente.

Se crede, că ministrul de război imperial, contele Bylandt, va da cel puțin în comisiuni celor două delegațiuni unele deslușiri asupra naturii și a scopului creditului extraordinar, asemenea se speră, că contele Kalnoky se va exprima în acele comisiuni asupra deosebitelor cauze, ce au pricinuit măsurile extraordinare.

Dăr chiar în casu, când guvernul n'ar da nici o deslușire — dice „N. fr. Presse” — delegațiunile vor trebui să considere ca juste afirmările proiectului guvernului cu privire la situațiunea politică generală și vor trebui să voteze creditul cerut.

Le ușurează delegațiunilor această votare și evenimentele cele mai noue, precum bine observă foia vieneză. Și'n adevăr, revolta garnisónei din Silistria, căreia, se asigură, i-au armat și garnisónele din alte orașe, în contra regenței bulgare, cu urmările lor e de natură a deștepta cele mai mari îngrijiri. Din nou se va pune la ordinea zilei cestiunea bulgară, o intervențiune militară poate deveni neevitabilă și conflictul european atât de mult temut poate lesne izbucni.

Timpul e critic, foarte critic....

Din afară.

„Alaltăeri se lărise în Londra fama, că principele Bismarck ar fi pretinsu ca ministrul de război francesu Boulanger să demisioneze. A fostu numai o scornitură, destul însu, că asemenea scornituri au trecut adă.

Diarele germane, inspirate de guvernul din Berlinu, nu mai încetează de-a descrie situațiunea cu colorile cele mai negri. Se 'ntelege, că vatra tuturor periculelor trebuie să fiă Francia; și numai după Francia vine Rusia. „Kreuzzeitung” accentuează seriositatea situațiunei în Francia și dice că totu mai multu se dau pe față simpatie radicalilor și ale celor din partida revanșei pentru generalul Boulanger. Francia e în ajunul unor crize serioase, cari potu răsuffa și peste graniță... În Orientu, dice numita foia, măsurile de precauțiune ale Austriei și contramăsurile Rusiei facu ca situațiunea să fiă nesigură.

Diarul oficiosu „Post” pretinde, că în Rusia atât panslavisti, câtu și nihilisti lucrăză ca să fiă război...

SCIRILE DILEI.

„Delvideki Nemzetor” publică o scrisore a unui preot ungurescu din Bucovina, prin care se infățișeă *forte desperat* sörtea Ciangăilor rămași acolo. Preotul dice că e aprópe de 80 de ani, diure cari 34 i a petrecut în mijlocul Sécuilor unguresci, cari părăsindu-și patria s'au mutat în Ungaria. „Aici n'avem pe nimeni,” continuă preotul, „căruia să ne plângem, măcară avem cauze de a înalta amari plângeri. Sunt puțini Maghiari, dăr mulți inimi. După emigrarea fraților noștri maghiari din Bucovina, s'evărșită în an. 1883, s'a făcut mare confușiă și desbinări aici între noi. Părinți, copii, consăngeni s'au despărțit unii de alții, și alții au ocupat locul părăsit de ei. Acum nu se mai află la noi nici măcaru o singură comună curat ungurescă. Îl dore pe omu inima când vede, cum tote se duc în vântu: popor, biserică, școle mari și puternice. Maghiarimea rămasă aici se prădează, se pierde, se nimicesce! Comuna mea, Josefina, este aședată aici, depărtare de o sută pași de teritoriul României. Acum nici de acolo nu ne mai vine nimic, nu este câștig. Teritoriul ne este mic, abia de 400 jugere, pentru o miă de suflete. N'avem nici un pic de pădure, n'avem nimica pășune. Sermanul popor agricolu nu capătă lucru, n'are ocupațiune; e în miseria, cerșitor! Numai în una suntem bogat: în persecuțiune. Din acesta ni se face din abundență parte... Din 1857 n'am vădutu episcopu catolicu. Biserica trage de mörte, e ticălosă, se apropiă desăvărșita ei ruinare.” — Etă rezultatul „patriotismului” jidano-maghiaru de aici!

—x—

Ni se scriu următoarele: „In 15 Februarie n. s'a ținut în Mureșu Oșorheiu, sub președința fișpanului Banffy Zoltan din comitatul Mureșu-Turda, o conferință, în care s'au destinat persoanele ce au să candideze ca deputați dietali tiszaiști la alegerile dietale viitoare. Au fost și unii Români invitați, dăr afară de câțiva notari cercuali alții n'au luat parte. Mai în urmă au hotărît să infințeze comitete de corteși. Conferința s'a încheiatu cu ună hanchetă la Kulturregylet. De altă parte Kossuthiști ellenzekisti cutrieră satele promițend poporului, că ei au să ușureze sörtea numai să bage de semă să nu alegă tiszaiști, cari ureă dările ca să și infunde buzunarele și alte de acestea. Români să și bage mințile în cap, să nu asculte nici de unii nici de alții, să nu ia parte la alegeri, pentru că și unii și alții sunt ciocanu. Er bietul Român nicovală.” — Afară de asta să nu uite poporul român că neobservarea pasivității e ună atentă comisă asupra lui însuși.

—x—

Privitoru la casul din Crișiu, pašalicul Ternavei mari, despre care am comunicat în articolul de fond din numărul de alaltăeri, „Sieb. D. Tgblt.” comunică următoarele: La 7 Februarie apăr ajutorul inspectorului scolaru în școla poporală din Crișiu ca s'o viziteze. După ce s'a uitat împrejur, întrebă de cărțile de școlă și mijlocele de învățământ întrebuintate și decă localul servește numai pentru instrucțiune sau se folosește și pentru alte scopuri. Directorul dice, că se țin și serate de lectură, Sămbăta cu bărbății, Vinerea cu femeile. Ce se citește? întrebă visitorul, er notarul Stock care apăruse în școlă, răspunde: că se citeșu articuli aștătoru, în care sunt înjosiți solgăbirul și notarul. Directorul contrașise pe notaru declarand, că nu s'a cetit nici un astfelu de articulu, ci diare economice și cărți din biblioteca școlii. Și „Tageblatt” întrebă în-

chisitorul. „Și acesta”. Asta'i necuviinciosu, observă ajutorul inspectorului scolaru, er notarul adause că e o foia dușmană statului. Directorul îi contrașise. „Oricum ar fi, observă ajutorul, școla e pentru școlă, er nu pentru serate de cetit, de aceea le interdieu”. — Altă casu: veciniile din Crișiu voru să și țină și în acestu an, ca totdeuna, adunarea lor, o datină străvechiă, care după terminarea afacerilor veciniilor încheie carnevalul petrecend; pentru ómenii dela sate, e singura și de bucuriă în totu anul. Veciniile anunțaseră adunarea la oficiul parochial și la celu localu, pentru ziua de 22 Februarie. La 21 etă că sosesc în Crișiu trei gendarini cu însărcinare solgăbirăscă, că nu e permis să se țină nici o adunare. Ómenii se 'nfuriară și numai energicei interveniri a preotului e a se mulțami, că nu s'a vărșat sänge. — Cum ar califica „liberala” foia coșutistă și aceste două casuri?

—x—

Studentii români din Zürich, precum ni se scrie de acolo cu data de 14 (26) Februarie, convinși de marele folose ce le aduce striasa unire, au pus temelia unei societăți în scopul dezvoltării culturale și a întinerii sentimentului de solidaritate. Președintele societății e d. P. D. Călinescu, secretaru V. Samfirescu, — Uramu societății prosperare și ajungerea scopului!

—x—

Ni se scrie din Șerpeni, cu datul Februarie: „Credeam că se va afla altă penă mai dibace pentru descrierea următoarei rușini romănesci din cercul Șiercaiei: Pre 31 Ianuaru a. c. a fostu să se alegă în cercul Șerpenilor un membru în congregațiunea comitatului Făgărașu. Pentru acelu locu pășise un Român și primpretorele acelu cercu, anume Gáll, și ce să veți? Gridanii, sub conducerea preotului lor Boer, asemenea o parte din alegătorii Vadului, sub conducerea și la indemnul notariului, au lucrat și votat în favorea streinului, delaturand în acestu modu pe Românul. Apoi mai pote avea Românul vre-unu bine, când se face unelta străinului, pe care cu votul său de boer il ridica și premăresce, ca să și-l potă susține de stăpanu!... Ómeni, ca Boer, notariul din Vadu, cu tată-său G. Morariu, încă nu au venit la atata lumină, câtu să potă stima valorea nemului său din care face parte. Fiă sigur că nu le va servi spre nici o onore. Almintrelea unul din acestia ca ocașiunea restaurării trecute a funcționarilor comitatensci, când cu alegerea fisicului și-a dat votul străinului, er persoanei nemului său nu. Totu în acea și a avut loc alegerea unui membru și în cercul Șinavechiă, cu care ocașiune alegătorii acelu cercu au fost la chiamarea lor națională, intrinându și voturile în persona venerandului vice-protopopu și parochu în Șinavechiă N. Raicu. Șincanii la inițiativa și indemnul docentilor și a ténérului notariu s'au trețit din amăgirile celor cari nu mai au trecut la popor. Onore tinerei pleade inteligente din acea comună. Inainte numai tinerilor, căci multe sunt de făcut și de ajutat pentru binele obștescu alu acelei comune, până acum totalu isbite.” — x.

—x—

Ni se scrie din München, cu data 26 Februarie n., că la 16 ale aceleiași luni a fostu acolo o petrecere japonesă, pentru care toți participanții au trebuit să și facă costume japoneze. Petrecerea a fostu foarte frumoasă, te credea în Japonia: musică japonesă, tobe, clopote, strigăte, șgomot asurător; căsului de o rară frumșețe cu rogojini, cu paie, cu lut etc.; circ, allei escelenți americani, dăr toți academici; panoramă, teatru, men-

FOILETONU.

Portretele lui Horia, Cloșca și Crișanu.

De lângă castelul lui Petru Rareșu. XVI Febr. 1887.

XVI
XXVIII

Astăzi se implinesc 102 ani dela mörtea lui Horia, Cloșca și Crișanu. Trecutul acestor martiri mi s'ar pără a fi cunoscutu onor. cetitori ai acestui diaru. Credu a nu fi superfluă nici cunoscința lor din punctu de vedere fisionomic și patonomic. Mai nainte însu de-a incepe la obiectu, firea lucrului însăși ne conștringe a permite observarea, că neamul din care s'au născutu dēnșii n'a făcutu asupra lor un astfelu de studiu. L'au făcutu străinii: Nemții și Ungurii. Aceștia și-au dat verdictul asupra lor și din punctul de vedere din vorbă și etă cum:

Horia. Portretul I. i. *) „Lași îl voit să fiă mai

*) După documentul: „Horia und Klotzka, Oberhaupt und Rathgeber der Aufrihrer in Siebenbürgen” etc. Karlsburg und Hermanstadt 1785. —

„Cunoscința ómenilor se bazează pe „Fisionomică” și „Patonomică”. Fisionomica, opusă patonomicii, ne arată semnele puterilor și aplecărilor omului. Patonomica, opusă fisionomicii, semnele pasiunilor lui. Fisionomica ne arată caracterul stătoru, er patonomica caracterul celu mișcătoru alu omului. Caracterul stătoru zace în forma părților celor solide și în re-

grasă, dicea Cesaru, nu doră că mă temu de dēnsul; dăr totuși decă s'ar pută ca Cesaru să se temă de cineva, apoi nu cunoscu pe nimeni altul, de care m'aș feri așa de tare, ca de slabul Casiu. Casiu acela are un chipu costeliv și lichnit: elu cugetă prea multu, astfelu de ómeni sunt periculoși

Acestă observațiune, ce-o făcea cu atata lrancheță marele Cesaru, cumcă s'ar teme numai de ómeni palid și uscați, imi vine foarte multu în ajutor la portretul faimosului Horia, deoarece credu, că voui fi isbutit a-l schița mai în întregul său, când voui dice că: aș dori să fiă mai grasu. Căutătura lui este posomorită și melancolică, dăr ochiul ager și pētrundător.

O perpetuă seriositate a trasu mai multe increșturi pe față, decet pe fruntea sa. O barbă negră subpausul celor mișcătoare, er caracterul mișcătoru în mișcarea părților celor mobile. Fisionomica arată suma puterii capitale; er patonomica aplecării ei. Fisionomica invetă ce este omul peste totu; patonomica aceea ce elu este într'unu momentu datu. Fisionomice arată, ce pote fi omul, patonomice ce vrea să fiă. Fisionomica e rădēcina și trupina patonomicii, fundamentul pe care e fundată patonomica. A presupune una fără alta însemnă a presupune fructe fără trupină. Patonomica se luptă cu arta lățării; cu totul almintrelea e cu fisionomica. Cu tote aceste mai mulți privescu la patonomică decet la fisionomică. Pentru aflarea adevărului însu aceste două științe sunt nedespărțite.

ține contribue și mai multu la umbrirea său înegrerea fisionomiei lui. Configurațiunea capului este prelungu totu chipul ovalu, cu-o frunte lungă, ascuțită, nici prea înaltă, dăr nici prea îndesată, cu osul sprincenei bine potrivit. Nasul este ca de șoim, de-o incovoiatură îngustă, almintrelea de o mare fineț și mai cu semă la rădăcină și la șgărciu foarte ascuțit. Gura bine proporționată și de-o lăățură inteligentă. Singura impresiune neplăcută ar fi numai inclinarea buzei inferioare spre bărbă; bărbă însăși deși este lăsată multu în jos, ascuțită și cu prea multă proeminență a părții de desuptu nu face însu unu urit profilu; ci mai alesu convine la o astfelu de frunte și încă mai vērtoșu la un chipu așa de ovalu. Gatul este lungu, într'adevăr frumos și dreptu; ținerea lui dovedesce — după principiile fisionomice — că unu asemenea bustu nu portă unu capu ordinaru. Chipul este, precum s'a dīsū, foarte costeliv, smeadu închis, cu o peliță palid-brună, ciupită și pistruia, față brăsdată de-o mulțime de increșturi. Cu deosebira pleoapele din susu și din josu sunt de unu roșu deschis și cărnoșe, ca și cum ar fi umflate, astfelu încet și crepătura ochiului are puțină deschidere, în care se zărescu nisce ochi negri, nu tocmai mari, mai multu mic, dăr plin de focu, cari aci se rostogolescu d'odată, aci erăși d'odată stau în nimore. Pērul capului este castaniu deschis, scurt și mōle, precum și sprincenele

geria, museu, cafenea japoneză escelentă cu o cântăreție reprezentată de un bărbat; forte cu gust imbrăcați ca dame au fost mai mulți bărbați. Au fost și câteva costume românești; un român a fost ca gurdunistă la muzica japoneză. Ungurii de acolo au fost costumați ca țigani sdrônțoși, formându o muzică țigănească.

—x—

Ni se scrie din Selagiu: „Cu ocaziunea vânătoarei ce s'a ținut în 17 Februarie în pădurile comunei Chizeriu, în ziua următoare, adică în 18, d-lu Georgiu Lörincz, deputat dietal din cercul alegător alu Ze laului, carele încă a luat parte la acea vânătoare, a dăruit, cu ce scop nu știu, elevilor din școala română confesională gr. cat. din Cizeriu: a) 10 esemplare Legendare românești și 10 Legendare ungurești; b) 10 Abece-dare românești și 10 ungurești; c) 100 caete de scris și o sută de stiluri (mănușe) de pene; d) O cutie de pene de scris; e) 12 duzine de ceruse; f) 10 fl. v. a. cu care se se cumpere două sumane la doi școlari dintre cei mai săraci și iubitori de carte, cărora li s'au cumpărat. Pentru acel dar îi exprimă elevii din școala noastră din Cizeriu mulțămite. Cu această ocaziune își exprimă asemenea mulțămite lor cei 6 școlari, cari la esamenu de vără fură premiați cu 3 fl. v. a. din partea d-lui br. Györffi Pal, subpretor în cercul Crasnei, pe cari li s'au procurat 6 cărțile de rugăciuni date de d-lu V. Potcasiu. d. — De n'ar fi darurile Dănilor!

—x—

Se află sub tipar în *Tipografia Alexi* din Brașov: „Legea glotelor cu anotări și cu instrucțiunile privitoare la executarea ei“. Această publicațiune în limba română este foarte binevenită tocmai acum, când s'a început organizarea glotelor, ce interesează direct pe toți cei ce n'au trecut încă peste 42 de ani.

—x—

Din Viena se comunică că Duminecă seara, 15 (27) Februarie, pe când se juca la Burgtheater „Don Carlos“ de Schiller, de față fiind și Maiestatea Sa monarhul, un incident regretabil se întâmplă pe scenă. Pe „Carlos“ îl juca Krastel, pe princesa „Eboli“ d-șora Bărsescu. În actul al doilea d-șora Bărsescu de odată încetă a răspunde colegului ei de pe scenă. Suflerul îi dete semn de trei ori și în tot teatrul domnea o panică nelinișce. D-șora Bărsescu leșinase deodată. D-lu Krastel anunță, că colega sa se simte foarte rău și cortina se lăsa jos. Reprezența trebuia să se joce până la fine, lăsându-se afară scenele „Eboliei“. Maiestatea Sa părăsi logea imediat după incident. După cum s'au exprimat medicii, d-șora Bărsescu își va reincepe activitatea sa la 4 Martie n. în „Valurile mării și ale iubirei.“ Deși suferea de nervi de trei zile Duminecă seara a jucat numai ca să nu se conturbe repertoriul.

—x—

Pentru complectarea echipamentului armatei, cele mai multe fabrici de postavă din Briinn lucrează peste timpul prescris. Piașile lucrătorilor s'au sporit din cauza acesta.

—x—

Nisce tâlhari mascați au pătruns în zilele trecute în Tolcsva, în casa văduvei Hankisz, care locuia singură, și apucându de gât îi cerură bani. Femeia spăriată adună 30 fl., dăr tâlharii au cerut încă 300 fl. Hankisz se codi, și atunci un tâlhar, care era îmbrăcat în haine femeiești, o culcă la pământ cu o lovitură de bardă, tâlharii luară suma amintită și toate giuvaerele văduvei, mergându p'aci incolo.

genele și mustața. După înălțimea corpului el este de-o statură de mijloc, de-o talie nu corpulentă, ci mai mult sveltă; și în genere totă structura corpului, cu pieptul și umerii solizi și tari, formeză în total o faptură bărbătească plăcută și proporționată, mai ales, că atât în ambletul, cât și în postura sa el se țene totdeauna drept. După aparință nu poate avea etate mai mare de 48, cel mult până la 50 de ani.

Portul său obișnuit este acela ce se poartă în comun în domeniul Zlatnei și care este un suman negru, ce ajunge mai până la genunchi, sdrăduț de amândou laturile cu cusături vinete; cioreci ungurești mai mult strimți decât largi. În picioare călțuni pe jumătate strinși. El mai purta în cap o căciulă neagră păsă și mai totdeauna era cu-o cărje subțire de alun în mână. Totu astfel era îmbrăcat și când îl prinsesă afară numai de suman în locul căruia avea acum pe densus un cojoc de piele de oiă, întors cu lăna spre partea din lăuntru.

Adevăratul său nume este Nicolae Ursul din Arieșul mare în Transilvania și se ține de comuna biserică Albac. Ce e drept, Horia părea a fi născut pentru a domni, și cu adevărat pe cât timp și-a jucat rolul, el a dovedit, că era demn de asemenea rol. Ura sa naturală în contra actelor de violență ale nobililor și dorul său de libertate și de proprietate

Erăși spioni muscălești?

Din comitatul Treiscaune „Kolozsvar“ primese scirea despre prinderea unui spion muscăleșc. Nu seimă, decât și spionul acesta va fi asemenea aceluia, pe care l'au „prinsu“ mai zilele trecute voinicoșii polițiști din Clușiu, „Kolozsvar“ însă mărturisese, că din isvor vrednic de totu credemintul primese această scire, pe care corespondentul în fantasia lui aprinsă i-o enareză astfel:

În comuna Budzafordulo din comitatul Treiscaune veni zilele acestea un strein, care de o mână era cu totul ciuntu și era însoțit de o femeie. Omul se mărturisese că e de origine Muscalu; nu scia însă nimenea, cum și de unde s'a pripășit pe aici. Streinul aceștia s'au dus la un neguțator de acolo și au cerat dela el să le dea bani.

Neguțatorul nu li-a dat bani, ba încă ia dat pe usă afară. La acesta streinul depărțându-se strigă neguțatorului: „Insemnă-ți bine, căci veni-va timpul, când bucuros mi-ai implini cererea mea!

Neguțatorul denunță această amenințare suspectă gendarmeriei, care numai decât începu a căuta pe acești vagabunzi, pe cari i-a și aflat la o nuntă a unui Valach de acolo, unde li-s'a dat mare cinste acestor oșpeți flenduroși și mirele, Pavel Bobeșu, i-a ospătat, Gendarmul a provocat pe bărbat, ca să se arate certificatele. Acesta a respins după oaltă în limba germană, valahă și rusă, că certificatul are și că nici o frică nu poartă de vreme ce el este ostaș muscăleșc eșit din slujbă, avându numai o mână. Nuntașii n'au vrut să lase dintre ei pe oșpele iubit al lor, dăr gendarmul l'a îngărdat cu nevastă cu tot, căci deși, ce-i drept, avea certificatul, dăr pe acela nu era însemnată nici o veditimare, din care s'ar fi putut omul informa despre drumul făcut până acum.

Certificatul bărbatului este pe numele Telemon Miketiuk, er al femeii este făcut pe numele Mariana Miketiuk. Amândoi sunt din Kolomea din Galiția, prin urmare nu este ostaș muscăleșc. Gendarmeria s'a informat și despre aceea, că Miketiuk l'a incredințat pe poporul valah ce era la nuntă, că decât voru ține cu el, le va merge mai bine treba, de cum le merge acum. S'a descoperit și aceea, că cu ocaziunea cerșitoriei, streinul a spionat prin provincie și și-a făcut însemnări. Mai pe urmă au umblat în Szita-Budza și în Bodzafordulo.

Pe baza acestor suspiciuni gendarmeria a hotărât ca să viziteze pe bărbat. Bărbatul a protestat contra acestei hotăriri cu furie, dăr ca un om inteligent. La vizitare numai deodată se transformă brațul schilav al ologului ostaș muscăleșc în mână sănătoasă, pe care întindându-o duse în limba germană: „Ești și mâna acesta tu căne de gendarm!“. În straița ce o avea legată la soldu s'au aflat bani muscălești, franci românești, ceruse (creone), multe, o legătură cu diverse însemnări, un fluer pentru a că semnă un măsător metric de lemn și două legături de sfâr, folosite asemenea pentru măsurare. Muscalul fu dus de gendarmi în arestul judecătoriei de cerc din Seps-St.-Georgiu.

Ultime sciri

Pesta, 2 Martie. — Se anunță, că divisiunea 1 și 11 de infanterie voru pleca în curându în Galiția.

Viena, 2 Martie. — „Noua Reformă“ anunță că generalul Gurko va fi numit comandant al trupelor din circumscripțiunea militară Vilna și că și va stabili cartierul general la Grodno. Același ziar dăce că marchizul Wielopolski va fi numit administrator imperial al Poloniei.

Viena, 2 Martie. — Turburările din Silistra au alarmat bursa de aici. Ziarele publică articole de fond în care exprimă temerea ca re-

voluțiunea din Silistra să n'aibă consecințe ce nu se pot prevedea d'acum.

Berlin, 2 Martie. — Sănătatea împăratului Wilhelm este foarte sdruncinată și inspiră îngrijiri.

București, 2 Martie. — Marți s'a iscalit de ministrul român al afacerilor străine, și de d. Busch, ministrul Germaniei, convențiunea care modifică taxele unor articule din convențiunea comercială germano-română. Această convențiune va fi adusă peste câteva zile în discuțiunea camerilor. Prin acele modificări se facu României concesiuni.

București, 2 Martie. — Guvernul a dat ordinul trupelor din Dobrogea să întărească posturile militare dela frontaria bulgară și să desarmeze atât pe insurgenții din Silistra cât și pe militarii bulgari, cari ar trece pe teritoriul român.

Londra, 2 Martie. — Ziarul „Standard“ de adă dimineță dăce, că relațiunile între Germania și Rusia sunt foarte încordate.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

PESTA, 3 Martie. — Comisiunea bugetară a delegațiunei austriace a acceptat amândou propunerile cuprinse în proiectul de credit (52 și jumătate milioane) și apoi raportul comisiunei alege în acest scop.

SOFIA, 3 Martie. — Scirea „Agenției Havas“: *Revoluționarii au pus mână pe citadela Silistrei. Guvernul a trimis despărțiminte de trupe, ca să închidă pe rebeli în citadelă.*

BUCUREȘTI, 3 Martie. — Scirea „Agenției Havas“: *Aci circulă șgomotul, că șapte garnisone, între care cea din Lompalanca, Șumla, Plevna, s'ar fi declarat contra regentei.*

DIVERSE.

Impăratul Wilhelm s'a reînșănătoșat de răceala ce o avusese înainte cu câteva zile. El suferi de guturai și de răgușală, ceea ce i se întâmplă lui mai adesea, de astă dată însă fură casurile mai violente. Starea sănătății sale e acum astfel, că deja se cugetă la mari pregătiri serbătorești și la festivități pentru a 90 aniversare a născerii sale (22 Martie) pe când se vorbea încă de curând că împăratul are de gând a serba această zi în totă liniștea și în retragere. Pentru a mări însemnătatea acesteia, ca o zi de amintire a casei Hohenzollernilor, s'a amănat pe atunci botezul strănepotului său de curându născut, și totu în aceeași zi se va serba și logodna celui de al doilea fiu al principelui de coronă, a principelui Henric cu principesa Irena de Hessen-Darmstadt. Studenții din Berlin voru face împăratului în presera zilei de 22 Martie un grandios conduct de torțe. Impăratul, precum anunță foile berlinese, a aflat cu plăcere despre pregătirile studenților, incuviințându intenționatele ovațiuni.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

pentru sine și pentru conaționali și coreligionarii săi împilați păreau a fi fostu îndemnul întreprinderii sale, cari au trebuit să aibă cu atât mai mult efect asupra-i, cu cât se dăce, că el nu este un ignorant, ba din contră, un om bine instruit, care nu numai vorbesce cu multă înlesnire limba germană, dăr cetesce și chiar clasicii autori germani....

Epigramă la chipul rebelului Horia.*) Chipul său are chiar căutătura regelui Haman, acest Horia și-a făcut un nume mai rău și decât Catilina.... Din sobol de munte, din Mocan ce-a supt lapte de lupoiacă el se făcu un rege vulpe amăgitor și răsculător de servi. Meritul său suntu grămădile cadavrelor; el însuși e Lerna în care se grămădiau toate jafurile și stricăciunile diavolești, câte voi să facă.

Cloșca. Portretul acestuia (după documentul prim). Ioan Cloșca din Cărpinișiu, domeniul Zlatnei, este în etate ca de 40 ani, mic la statură și indelat, cu chip

*) După documentul „Acta et Relationes de funestissimo tumultu Transylvanio, quen praedo Hora, alias Nicula Ursz, Dux rebelium Valachorum cum Kloszka luon exitavit MDCCCLXXXIV figuris illustrata. Comunicat de D. Al. Hurmuzaki. Să presupune cu probabilitate să-l fi scris Ungurul los Benko. Originalul epigramei e ungurească. Altmintrelea acestea și alte documente vezi-le mai pe larg și în: „Tesaur de monuminte istorice și de Ilarianu.

smolitu, mai mult rotund și plin la față, are nasul destul de mare, dăr ceva cam cărn, noduros și turtit, purlul castaniu închis, mustața brună roșietică și nise ochi negri de mărime potrivită, dăr cu puțină schinteia de foc intrinșii; o căutătură mai mult ponivă și posomorită, decât scinteioasă și pētrunzătoare. El este tare în oșe. Vorbeste peltic (stösst im Reden mit der Zunge an); are cu toate aceste o voce mai mult repede decât gângavă; ambla și sta drept. El purta obișnuit totu acelea îmbrăcăminte locale ca și cea mai sus descrisă a lui Horia; obișnuia însă a purta uneori un cojocel scurt românesc de piele de oiă, fără mănecă și întors pe dos. Mergea totdeauna călare pe un cal bun de munte castan, închis și ușor, cu o șea ungurească ordinară, acoperită cu pile de oiă neagră. Frul și celelalte rafturi erau de piele neagră ordinară*) El purta uneori o căciulă de piele de oiă precum este în us în partea locului; câte odată însă purta o chivără nedespăcată, tivită în partea de sus cu șirete de aur, înguste de un deget, cu o cătaramă de aur dăr fără șinor.

Epigramă la chipul rebelului Cloșca (după documentul al doilea ung Fața-i e de tigr, gura de porc seltatic... fiu de lipitor. Minte și-o imprumută din capul cel turbat al lui Horia. Ochii-i se întorc în cap sângeros, er dinții scarșnescu asupra Ungurilor. Șolă-te Ungure și sdrobesce acești dinți, atât de ascuțiți și turbați! (Va urma.)

*) Cu asemenea aparate de călărie se servia și Horia și călăria pe un cal de aceeași color.

Cursul la bursa de Viena

din 2 Martie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Bonuri croato-slavone) and Price/Value.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 17 Februarie st. v. 1887.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Renta română, Banca națională), Cump. (Buy), and Vând. (Sell).

Cursulu pieței Braşov

din 3 Martie st. n. 1887.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Bancnote românești, Argint românesc), Cump. (Buy), and Vând. (Sell).

9851/1886. t. k. sz.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közli... hogy almásmerői 9 kelt iskola alap végrehajtonak...

t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassón 1886. évi December hó 31-én.

A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Deési, elnök.

Jakab Alajos, jegyző.

Convocare.

Toți acei Domni, cari au subscrisu acțiunii la „Auraria,” cassă de economii, societate pe acțiuni în Abrud, suntu convocați prin această la adunarea generală constituantă...

In această adunare se voru stabili statutele, se voru alege membrii direcțiunii și a comitetului de supraveghiare, precum și funcționarii manipulanți.

Cu această ocaziune se voru solvi și 20% din capitalul de acțiuni. Abrud, în 17 Februarie 1887.

A. Filipu, Ioanu Iancu, Ioanu Gallu, Candiu Davidu, Alexandru Danciu, Dr. Simeonu Caianu.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains train schedules with columns for train type, time, and destination.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grăse.